

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 18. september 2023
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Søren Rams Rasmussen
Sagsnr.: 2023-0030-9146
Dok.: 2907611

Besvarelse af spørgsmål nr. 983 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 983 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 30. juni 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Kofod (DF).

Peter Hummelgaard

/

Morten Holland Heide

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 983 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere artiklen ”Mias drabsmand dømt til forvaring”, ekstrabladet.dk, den 29. juni 2023, og vil ministeren redegøre for, om forvaring er en mindre indgribende foranstaltning end livstid, henset til, at der ved livstid er en mindstetid på 12 års fængsel, og vil ministeren på baggrund heraf tilkendegive, om der i lovgivningen kan og bør indføres en regel om, at der som altovervejende hovedregel skal idømmes fængsel på livstid, når der både er hjemmel til livstid og forvaring?”

Svar:

I straffeloven skelnes mellem straf og andre retsfølger. De almindelige straffe er fængsel og bøde, jf. straffelovens § 31. Fængsel idømmes på livstid eller på tid, ikke under 7 dage og ikke over 16 år, jf. straffelovens § 33, stk. 1.

Fastsættelsen af almindelig straf sker i overensstemmelse med strafudmålingsprincipperne i straffeloven. Efter straffelovens § 80 skal der således ved straffens fastsættelse lægges vægt på lovovertrædelsens grovhed og på oplysninger om gerningsmanden. Herudover skal der ved straffens fastsættelse bl.a. lægges vægt på de skærpene og formildende omstændigheder, som er angivet i straffelovens §§ 81-82.

Efter straffelovens 9. kapitel kan der idømmes andre retsfølger af en strafbar handling. Det følger af straffelovens § 70, stk. 1, at særligt farlige kriminelle, der findes skyldige i en række nærmere opregnede forbrydelser, kan idømmes forvaring, hvis anvendelse heraf i stedet for fængsel findes påkrævet for at forebygge nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed. Efter straffelovens § 70, stk. 2, gælder en særregel for anvendelse af forvaring i sager om seksualforbrydelser.

I almindelighed finder forvaring i praksis anvendelse, hvor farligheden i kombination med kriminalitetens art ikke vil føre til fængsel på livstid eller en meget langvarig tidsbestemt straf, jf. Rigsadvokatmeddelelsens afsnit om psykisk afvigende kriminelle. Praksis har dog delvist udviklet sig, således at forvaring også kan idømmes som alternativ til en længerevarende fængselsstraf. Fra retspraksis kan der henvises til Østre Landsrets dom trykt i UfR 2018, side 1843.

Det er domstolene, der i hver enkelt sag på baggrund af en konkret vurdering af sagens samlede omstændigheder bestemmer, om der skal idømmes en forvaringsdom eller en fængselsstraf.

En foranstaltning i form af forvaring, der idømmes på baggrund af en konkret vurdering af den dømtes farlighed, og fængselsstraf er to forskellige former for sanktioner med forskellige formål.

Jeg kan oplyse, at jeg har anmodet Straffelovrådet om at foretage en vurdering af, om der er behov for at revidere straffelovens regler om straf og andre retsfølger af strafbare forhold, herunder reglerne om forvaring. Kommissoriet for dette arbejde blev oversendt til Folketingets Retsudvalg den 30. maj 2023 (Alm. del – bilag 196).